

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIV. Die Ivnii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIV. DIE IVNII.

ANDREAS GOMESIVS
COADIUT.Lufitanus
Olyfipponæ.
14. Iunij
1600. x. 8r.

Humilitate, religioso ingenio, constantiâ memorabilis fuit Andreas. De illo sic Olyfipponensis domus; Annos triginta ostiatim stipem corrogavit, alendo olim Collegio Portuensi, postea Professæ domui Olyfipponæ, admirabili vitæ innocentia & probatâ tolerantia. A viro semel bene nobili, & nummato elemosynam petijt obnixè. Illudit improbus primum impudenter supplicem, nec iocis risuque contentus roganti acerbè conuertiatur. Conuertiorem Andreas quasi rosas gemmasque loquentem, vbi patienter audijt, humili defixum obtutum hilariter attollens; Me meâ inquit Domine, gratissimâ iam munerasti elemosynâ, suam quæso modò Patribus impertire. Mirum quantum animi submissio tumescerem animum tranquillauerit, mox petulantia se damnans, munificâ manu postulantis animo obsecundat.

P. FLORENTIVS
BOUCHORSTIVS.Belga Louanij
14. Iunij 1610.
xrat. 69.
Soc. 44.

Valuit exemplo, verbo, auctoritate, cum vbique, tum apud Sodalas Theologos, quibus (vt aunt literè Louanientes his verbis) ipsos duodecim annos ita præfuit vt viri totius Academiæ Louanientis primi, iam eius voces instar oraculi haberent, & ex ijs non nemo celeberrimi in orbe nominis publicam eius in cœtu sodalium reprehensionem pluris, quàm nonnulli laudes suas æstimaret, aded-

que exhibitâ non multo post Collegio elemosynâ quàm grata sibi accidisset ea verborum castigatio haud dissimularer. Dicere solitus est Clarissimus Liphus; *idcirco se nullam eius exhortationem quoad posset, prætermisisse quod (vt cætera defuissent, quæ sane in ipso erant haud mediocria, vel solo eius aspectu ad pietatem non parum commoueretur,* Orationis verò assiduitas in e tanta erat, vt quidam è Patribus nunquam à se nisi orantem visum affirmaret, ac ne tum quidem cum extremum spiritum ageret. Vt enim breues illæ quas ei aculatorias vocamus, preces taceantur, certè septem horas solidas quotidie Orationi impendebat. Qualis autem in Domesticorum consortio, cuius aures solis vtilium rerum colloquijs paterent, quæ si quando, vt fit in alia declinarent, gnauissimus erat sermonis ad res sacras quarum ei nullum vnquam erat tædium facili artificio deruandi. Hic est Pater, qui Antuerpiæ tunc cum hæreticis tumultibus omnia miscerentur, cum non exiguo vitæ suæ periculo murum se pro domo Dei opposuit; neque id semel sed sæpius: cui cum in Vrbe quadam Prætor multo stipatus famulatio obuiam factus esset perque humaniter salutarer, adiecto etiâ *vobis sum Amicus, liberè respondit; at ego minimè tibi; causam scis: emenda te.* Abijt ille, & inopinato verbo vulneratus, non nihil quidem in præsentia excandescens: sed maiori in honore deinde Patrem habuit, vitamque id temporis dissolutam recollegit. Eadem libertate cum iter curru ageret, quendam è vectoribus blasphemum vehementer increpuit, increpitumque, & stricto iam mucrone ferocientem, cunctis ne per-

Resp. hum.
contemptio.

Oratio.

Resp. hum.
contemptio.

R r fade

Obed.

foderetur timentibus, nec timuit ipse, nec vultum mutavit. Nihil porrò ei de obedientiæ perfectione, nec senilis ætas, nec parta virtute autoritas, vel in speciem detraxit. Fuit cum pro suo feruore prouinciam sibi quampiam, quam vnicè optabat, deposceret, verum vbi leuissimo nutu contrariam Præsidis propensionem percepit, mox præmonstratam illam mentis suæ sententiam, tam serio, constanti, lætoque animi, & corporis gestu refutauit, vt suauissimi cuiusdam cibi saporem ruminare ore videretur; adeo vt P. Prouincialis tantam admiratus viri virtutem absente eo diceret; *Pater Florentius verè filius est obedientia.* Nec minorem animi submissio, amorque paupertatis illi laudem parauere. E nobili enim cum esset familia, non minus pauperum consuetudinem, familiaritatemque ambiebat, quàm nonnulli solent magnatum. Itaque tenuiorum nomina, statum, conditionem callebat, vt neque ad secundò conueniendum opus Nomenclatore haberet, & verè cor eius in paupertate habitare diceret.

P. FRANCISCVS
GARASSVS.

Callus Pi-
ctauij. 14.
Iunij 1630.
ætat. 40.
Soo. 34.

Fides.

ILLUSTRE, ac planè ad vindicias fidei orthodoxæ & pietatis indolem natum ingenium scripsit plura pia volumina; e quibus quædam lucem videre. Inimicitias gessit cum hostibus Religionis passus fortiter, nec territus. Dabo præclarum huius herois elogium, quod illi scripsit Alegambe in heroibus charitatis: Vir, inquit, quem diutius viuere gentis humanæ interfuisset. Nam opibus, ingenij, & doctrinæ, plurimâ eruditione, per infinitam conquiritâ lectionem, dicendi facultate; supra vulgarem, lucubrationibus

egregijs, quales in lucem prodire non pauca, quamplurimis institutis; maximo futurus erat reipublicæ, simul vsui, simul ornamento. Ad hæc in tanta laudum materiâ ingens animi submissio, modestia, affabilitas, mansuetudo, cæteræque virtutes impendio magis amabilem reddidere. In præcipuis Galliæ ciuitatibus secundâ famâ concionatus est. Aduersarios nactus est, sed ferè cum Ecclesia communes quamplurimos, quorum improbis conatibus eruditissimas suas lucubrationes obiecit. Vt verò pietatem semper, virtutemque coluisset, tum maximè plusculis ante obitum mensibus id multo visus est ardentissimè facere, seque Deo totum, ac diuinis tractandis rebus impendere, tamquam se ad charitatis certamen præfagus instrueret. Nam cum Pictauij sæua lues grassaretur, multis precibus à moderatioribus obtinuit, vt suam infectis operam nauare posset. Quo in officio contagione correptus, ipsâ in hospitali domo inter ægros iacere, ibique spiritum edere, verbo, atque exemplo suos illos, egentes auxiliij ad officium hortando, quàm domi maluit, sic quæ sanctissimè, ac religiosissimè consumptus est.

APOLLINARIS ALMEI-
DA EPISC. NICÆVS,
ET SOCII.

Societatem puer inierat. In Æthiopia missus, Episcopus, pro sigillo habuit Iesv nomen, & epigraphen: *Dedisti eum escam populis Æthiopum.* Cum illo fuit

Luftanus
in Æthiopia
Iunio
ineunte.
1638. æt. 50.

P. HIA-

P. HIACYNTHVS
FRANCISCI.

Italu: ibid.
ætat. 40.
Soc. 14.

ANno 1623. in Æthiopiam penetrauit, labore vtili pro Euangelio egtegiè istic satagens. Dicenti vim addebat formæ dignitas, quæ in eo tanta efflorescebat, vt Italicis cuiuspiam Regis filius diceretur. Tertius eodem appulit anno 1628

P. FRANCISCVS
RODRIGUEZ.

Iulicanus
ibid. æt. 35.
Soc. 10.

IBidem nauiter Apostolatam exercuit. Hi tres, inter expiandum Catholicos, à schismaticis deprehensi, accusati, canum instar tractati, in exilium destinati, è singulis arboribus singulis suspensi, & semiuiui lapidati sunt. Cadauera belluis obiecta: sed illæ ea innoxia dimiserunt.

Fides.

P. CHRISTOPHORVS
SPOTECVS.

DErpati à Christophoro Sommerio Duce captus cum socijs. Variè tunc vexatè omnes, fame, cachinnis, probris. Vni caput pugnis contusum. Equis impositi coacti sunt cantare Symbolum Apostolorum. *Credo.* Inde in Finlandiam asportati: Stocholmij in vinculis acerbissimè habitati, ærūnis, doloribus, demum peste hoc die P. Christophorus, alij alijs diebus consumpti sunt; posteaquam scommata multa in Pontificem, in fidei nostræ mysteria, in Societatem iacta, verbera, extremam egestatem, & affinia hisce incommoda, perpassi sunt.

Polonus in
Suecia. 14.
Iunij 1606.
æt. 40.
Soc. 13.

Fides.

IOANNES ESTO.
COADIUT.

CVM P. Christophoro Spoteco, Calijsque paria passus: peste extinctus in carcere.

In Suecia, 14
Iunij æt. 45.
Soc. 8.

XV. DIE IUNI.

P. IACOBVS
EGVIA.

Hispanus
Romæ. 15.
Iunij 1556.

Compluti erga sanctum Patrem Ignatium liberalis adeo, vt aliquando cistam aperuerit, ac rogavit, vt quidquid vellet depromeret. P. Petrus Faber illum sancti Iacobi cognomento appellabat: sanctus verò Pater Ignatius dixit inter Beatos suscipiendum Iacobum in cæli sede celsissima. Aiebat Iacobus, se esse fracti nummi instar, qui nil valet, nisi in cu-

Charitas.

mulo tot bonorum. Solebat dicere eum qui se aliquid esse putat parum esse, qui multum se esse putat nihil esse. Acriter correptus, & ob quædam laudatè de Ignatio dicta punitus ab ipso sancto Patre Ignatio, tamen Ignatium vnicè amabat, & confitentem audiebat; aiebatque de illo tanta, quæ stupebant alij, dicturum autem talia dicebat, si Ignatio, vel horâ vnicâ esset superstes, quæ homines in stuporem de Ignatij sanctitate adducerent.

Humilitas.

S. P. Ignat.

R r 2 P. IOAN-